

Sygn. akt KIO/UZP 350/10

WYROK
z dnia 9 kwietnia 2010 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Marzena Teresa Ordysińska

Członkowie: Emil Kuriata

Jolanta Markowska

Protokolant: Paweł Nowosielski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu **6 kwietnia 2010 r.** w Warszawie odwołania wniesionego przez **ANSALDO STS S.p.A., 16-151 Genua, Via Paolo Mantovani 3-5** od rozstrzygnięcia przez zamawiającego **PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., 03-734 Warszawa, ul. Targowa 74** protestu z dnia **12 lutego 2010 r.**

przy udziale **wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Bombardier Transportation Sweden AB, Bombardier Transportation (ZWUS) Polska Sp. z o.o. (pełnomocnik, adres: 40-142 Katowice, ul. Modelarska 12),** zgłaszających przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża ANSALDO STS S.p.A., 16-151 Genua, Via Paolo Mantovani 3-5 i nakazuje:

- 1) zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych koszty w wysokości **4 444 zł 00 gr** (słownie: cztery tysiące czterysta czterdzieści cztery złote zero groszy) z kwoty wpisu uiszczonego przez **ANSALDO STS S.p.A., 16-151 Genua, Via Paolo Mantovani 3-5**
- 2) dokonać wpłaty kwoty 3 599 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące pięćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych zero groszy) przez **ANSALDO STS S.p.A., 16-151 Genua, Via Paolo Mantovani 3-5** na rzecz **PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., 03-734 Warszawa, ul. Targowa 74** stanowiącej uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu wpisu od odwołania, oraz wynagrodzenia pełnomocnika;
- 3) ~~dokonać wpłaty kwoty XXX (słownie: XXX) przez XXX na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych na rachunek dochodów własnych UZP;~~
- 4) dokonać zwrotu kwoty **15 556 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy pięćset pięćdziesiąt sześć złotych zero groszy) z rachunku dochodów własnych Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz **ANSALDO STS S.p.A., 16-151 Genua, Via Paolo Mantovani 3-5**

Uzasadnienie

I. PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., (zwana dalej Zamawiającym), prowadzi postępowanie na wykonanie zamówienia publicznego na zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych w ramach projektu „Modernizacja linii kolejowej E30, etap II. Pilotażowe wdrożenie ERTMS w Polsce na odcinku Legnica-Węglińiec-Bielawa Dolna-w części ETCS II”. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich nr 2009/S 20-028220 z dnia 30.01.2009 r. i Zamawiający zamieścił specyfikację istotnych warunków zamówienia (dalej: SIWZ) na swojej stronie internetowej. Postępowanie prowadzone jest w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2007r., Nr 223, poz.1655 z późn. zm.; dalej: Prawo zamówień publicznych).

W dniu 2 lutego 2010 roku Zamawiający zawiadomił uczestników postępowania o wyniku postępowania – za ofertę najkorzystniejsza została uznana oferta złożona przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Bombardier Transportation Sweden AB, Bombardier Transportation (ZWUS) Polska Sp. z o.o.

Oferta złożona przez ANSALDO STS S.p.A., 16-151 Genua, Via Paolo Mantovani 3-5 (dalej: Odwołujący) zajęła drugie miejsce w rankingu ofert.

W dniu 12 lutego 2010 r. Odwołujący złożył protest, który Zamawiający rozstrzygnął w dniu 19 lutego 2010 r. poprzez jego oddalenie. Odwołujący w dniu 1 marca 2010 r. (data nadania odwołania w placówce pocztowej operatora publicznego) wniósł do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych odwołanie od rozstrzygnięcia protestu, przekazując jednocześnie Zamawiającemu kopię odwołania.

W proteście Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie następujących przepisów (co następnie podtrzymał w odwołaniu):

1) art. 89 ust. 1 pkt 2 Prawa zamówień publicznych, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Przystępującego, pomimo, że treść jego oferty nie odpowiada treści SIWZ, a w szczególności nie odpowiada wymogowi postawionemu przez Zamawiającego odnośnie nieprzekraczalnej objętości dokumentu pod nazwą „Metodologia realizacji projektu”, stanowiącego część oferty, który został określony w punkcie 15.1.(i) zdanie ostatnie (strona 19 tomu I SIWZ); zaniechanie odrzucenia oferty Przystępującego stanowi równocześnie zdaniem Odwołującego naruszenie przez Zamawiającego art. 7 ust. 1 Prawa zamówień publicznych, poprzez niezastosowanie wobec niektórych wykonawców ograniczeń wprowadzonych przez Zamawiającego w powołanym punkcie SIWZ; w przypadku gdyby Zamawiający nie wprowadził powyższego ograniczenia, spółka Ansaldo mogłaby przygotować opracowanie znacznie przekraczające objętość złożonego dokumentu „Metodologia realizacji projektu”, co pozwoliłoby na jeszcze wszechstronniejsze przedstawienie zagadnień opisanych w „Metodologii realizacji projektu”. Alternatywnie, w przypadku nieuwzględnienia powyższego zarzutu, Odwołujący zarzucał naruszenie art. 91 ust. 1 Prawa zamówień publicznych w związku z punktem 20.9.(a) SIWZ (strona 22 tomu I SIWZ), poprzez uznanie, iż „Metodologia realizacji projektu” przedstawiona przez Przystępującego jest „pogłębioną metodologią przewidywanych zagadnień, świadcząca o głębokiej analizie zagadnienia”, podczas, gdy nie zawiera istotnych elementów opisanych treścią SIWZ, co powoduje, że winna otrzymać 2 punkty, zgodnie z opisem właściwym dla tej oceny zawartym w powołanym punkcie SIWZ („opracowanie nie zawierające wszystkich zagadnień wyrażonych w metodologii lub opracowanie częściowo nieadekwatne do przedmiotu zamówienia”).

2) art. 91 ust. 1 Prawa zamówień publicznych w związku z punktem 20.9.(a) SIWZ (strona 22 tomu I SIWZ), poprzez uznanie, iż „Metodologia realizacji projektu” załączona do oferty Odwołującego jest „powierzchnowym opisem zawierającym wszystkie zagadnienia wskazane w metodologii” nie zaś „pogłębioną metodologią przewidywanych zagadnień, świadcząca o głębokiej analizie zagadnienia”, co spowodowało, że oferta Odwołującego uzyskała w zakresie kryterium opisanego w tomie I punkt 20.9.(a) SIWZ jedynie 6 punktów,

nie zaś 10 punktów, co z kolei - w świetle decyzji Zamawiającego o wyborze najkorzystniejszej oferty - miało decydujące znaczenie dla uznania, że oferta Odwołującego nie jest najkorzystniejsza i spowodowało wybór oferty z wyższą ceną złożoną przez Przystępującego.

Odwołujący w odwołaniu zarzucił także naruszenie art. 180 ust. 7 w związku z art. 180 ust. 2 Prawa zamówień publicznych (zarzut niepoprzedzony protestem), poprzez jego błędne zastosowanie, wyrażające się w przyjęciu, iż Odwołujący utracił możliwość powoływania zarzutów uzasadniających odrzucenie oferty Przystępującego względnie możliwość powoływania zarzutów uzasadniających jej ocenę z uwagi na okoliczność, że okoliczności faktyczne uzasadniające powyższe zarzuty znane były Wykonawcy w miesiącu październiku 2009 roku. W ocenie Odwołującego, Zamawiający nie uwzględnił okoliczności, że w dniu 21 stycznia 2010 roku dokonał niezakwestionowanej przez Przystępującego powtórnej oceny oferty wszystkich wykonawców, w tym oferty Przystępującego, co jest okolicznością – według Odwołującego - powodującą nowy bieg terminu na wniesienie protestu. Odwołujący wskazał również, że w okresie poprzedzającym powtórny czynność oceny ofert nie posiadał interesu prawnego w kwestionowaniu prawidłowości ofert konkurencyjnych wykonawców, gdyż oferta Wykonawcy została odrzucona, a tym samym nie było możliwe ustalenie, czy podnoszone obecnie zarzuty mogą mieć wpływ na wynik postępowania.

Zarówno w proteście, jak i w odwołaniu, wnoszono o powtórny ocenę ofert, z uwzględnieniem korzystniejszej oceny, niż dotychczasowa, „Metodologii” załączonej do oferty Odwołującego.

Do protestu, a następnie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego przystąpili wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: Bombardier Transportation Sweden AB, Bombardier Transportation (ZWUS) Polska Sp. z o.o. (dalej: Przystępujący).

II. Nie stwierdzono zaistnienia przesłanek, o których mowa w art. 187 ust. 4 Prawa zamówień publicznych, wobec czego rozpoznano odwołanie na rozprawie. Izba nie rozpatrywała jednak zarzutów dotyczących oceny „Metodologii” Przystępującego, bowiem stwierdziła, wbrew stanowisku Odwołującego, że zarzuty te są wniesione po terminie.

W tym zakresie Izba ustaliła, że Zamawiający, przed czynnością oceny ofert, o wyniku której zawiadomił wykonawców w dn. 2 lutego br. (na tą czynność Zamawiającego wniesiono protest, a następnie odwołanie rozpatrywane w niniejszym postępowaniu odwoławczym) dokonał wcześniej oceny ofert, o czym poinformował w dn.

30 września 2009 r. Rezultat obu czynności był identyczny w odniesieniu do wyboru oferty najkorzystniejszej: w obu przypadkach za najkorzystniejszą została uznana oferta złożona przez Przystępującego. Ponieważ oprócz ceny, były jeszcze inne kryteria oceny ofert (metodologia, dostępność i czas realizacji zamówienia), Zamawiający w obu zawiadomieniach informował również o ilości punktów w poszczególnych kryteriach (odpowiednio: 10, 20 i 15 punktów dla oferty Przystępującego) i były one takie same dla oferty Przystępującego w obu zawiadomieniach. Odwołujący w wyniku decyzji z dn. 30 września 2009 r. był odrzucony z postępowania, a na skutek wniesionych przez niego środków została powtórzona czynność oceny ofert, a jego oferta uznana – zgodnie z informacją Zamawiającego z dn. 2 lutego br. - za niepodlegającą odrzuceniu, i oceniona w kryterium „metodologia” na 6 punktów.

Wobec powyższych okoliczności, w ocenie składu orzekającego, Odwołujący powinien był oprotestować ocenę oferty Przystępującego łącznie z zakwestionowaniem odrzucenia własnej oferty, a termin do złożenia środków ochrony prawnej w tym zakresie biegł od dnia 30 września 2009 r. Ocena oferty Przystępującego w żaden sposób się nie zmieniła w związku z nową czynnością z dn. 2 lutego br. Nie można podzielić poglądu Odwołującego, iż jego interes prawny w podnoszeniu zarzutu wobec oferty Odwołującego zaktualizował się dopiero wskutek zawiadomienia go o wyniku postępowania z dn. 2 lutego br., w związku z okolicznością, że wcześniej oferta Odwołującego była odrzucona. Właśnie w tym celu wprowadzono zasadę koncentracji środków ochrony prawnej, by uniknąć wielokrotnego oprotestowania tej samej czynności Zamawiającego. Gdyby zaakceptować pogląd Odwołującego, w każdej sytuacji, jeżeli oferta składającego protest, sklasyfikowanego na drugim miejscu w rankingu ofert, jest odrzucona, kolejność wnoszenia środków ochrony prawnej musiałaby być następująca: wykonawca drugi w rankingu ofert po pierwsze musi skutecznie zakwestionować swoje odrzucenie, a dopiero – po uzyskaniu korzystnego dla siebie orzeczenia KIO, mógłby wskazywać na podstawy wykluczenia wykonawcy sklasyfikowanego na pierwszym miejscu w rankingu ofert, bądź podstawy jego odrzucenia. Taki pogląd należy uznać za niedopuszczalny, niezależnie od okoliczności, czy cena jest jedynym kryterium oceny ofert, czy też nie; zarzuty wniesione w odniesieniu do oferty uznanej za najkorzystniejszą w przedmiotowej sytuacji – są spóźnione. Sam Odwołujący w odwołaniu wskazuje, że powtórzona czynność oceny ofert w odniesieniu do oferty Przystępującego „w znacznej części powieli niewytknięte uprzednio przez Odwołującego błędy pierwotnej czynności oceny ofert” (nie podając, w jakiej części), a więc o podstawie wniesienia zarzutów w tym zakresie Odwołujący powziął wiadomość już w dn. 30 września 2009 r.

W konsekwencji Izba rozpatrywała jedynie zarzut dotyczący wadliwej oceny „Metodologii” załączonej do oferty Odwołującego.

Odwołujący ma interes prawny we wnoszeniu środków ochrony prawnej w zakresie powyższego zarzutu, ponieważ w konsekwencji uwzględnienia odwołania, i powtórnej oceny ofert, jego oferta miałaby szansę zostać uznana przez Zamawiającego za najkorzystniejszą: w kryterium „cena” Odwołujący otrzymał najwyższą ilość punktów, w kryterium „dostępność” i „czas realizacji zamówienia” otrzymał taką samą ilość punktów jak Przystępujący, natomiast w kryterium „metodologia” otrzymał tylko 6 punktów, podczas gdy Przystępujący – 10 punktów (maksymalną ilość przewidzianą w SIWZ). Gdyby zatem Odwołujący w wyniku uwzględnienia odwołania otrzymał taką samą ilość punktów w kryterium „metodologia”, jak Przystępujący, otrzymałby łącznie największą ilość punktów ze wszystkich ofert złożonych w postępowaniu.

Po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania i stanowiskami Stron, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje: odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie

W zakresie rozpatrywanego zarzutu, Izba ustaliła, co następuje:

1. W punkcie 15.1.i) SIWZ Zamawiający zawarł oczekiwania co do zawartości opracowania pt. „Metodologia realizacji projektu”, która miała być załączona do oferty. Zamawiający wymienił szereg oczekiwań co do zawartości merytorycznej tego opracowania – przez wskazanie konkretnych elementów (konspekt projektu, struktura podziału zadań itd.). W ostatnim akapicie punktu 15.1.i) Zamawiający zawarł oczekiwanie co do formy opracowania (ilość stron, format strony, wielkość czcionki).
2. W pkt 20.9.a SIWZ Zamawiający opisał, w jaki sposób dokona oceny „Metodologii” – ma ona być zgodna z wytycznymi wynikającymi z dyrektyw WE, i zawierać co najmniej wskazane przez Zamawiającego zagadnienia (bezpieczeństwo, niezawodność i dostępność itd.). Zagadnienia wymienione w pkt. 20.9.a SIWZ nie pokrywają się z oczekiwanymi elementami, wynikającymi z punktu 15.1.i) SIWZ.
3. Zamawiający opisał (w pkt. 20.9. SIWZ) sposób przyznawania punktów za „Metodologię”: 0 punktów za brak tego opracowania bądź jego nieadekwatność do przedmiotu zamówienia, 2 pkt – za opracowanie niezawierające „wszystkich zagadnień wyrażonych w metodologii”, bądź za opracowanie częściowo nieadekwatne do przedmiotu zamówienia, 6 pkt – za powierzchowny opis zawierający wszystkie zagadnienia wskazane w metodologii, a maksymalną ilość punktów (10 pkt) – za pogłębioną metodologię przewidywanych zagadnień, świadczącą o głębokiej analizie zadania.
4. W toku postępowania, w odpowiedzi na pytanie o rozbieżność pomiędzy zakresem oczekiwań w pkt. 15.1.i) SIWZ, a zakresem zagadnień opisanych w pkt. 20.9 Zamawiający (w odpowiedzi nr 66, kopia w aktach sprawy) wyjaśnił, że „Metodologia” ma zawierać wszystkie elementy wymienione w pkt. 15.1.i), natomiast w pkt. 20.9.a określono kryteria

punktowe dla zagadnienia „metodologia” i nie muszą one być zbieżne z zawartością dokumentu „Metodologia”.

5. Ponadto, w odpowiedzi nr 67 (kopia również w aktach sprawy) Zamawiający wyjaśnił różnicę między opisem powierzchownym a pogłębioną metodologią. Zamawiający podał, że przez powierzchowny opis rozumie analizę projektu na poziomie podstawowym, zawierającą jedynie analizę formalną zagadnień wymaganych przez Zamawiającego i wszystkie wymagane elementy, o których mowa w pkt 15.1.i) SIWZ. Natomiast metodologia pogłębiona, to taka, która zawierać będzie „powierzchowny opis” oraz analizę pogłębioną – tzn. sposób implementacji wymagań wynikających z analizy formalnej, która jest wykazaniem „pełnej listy wymagań”.

6. Odwołujący przyznał w odwołaniu, że pominął opis części podelementów, składających się na elementy z pkt. 15.1.i) SIWZ, tj. „proces planowania i zarządzania ryzykiem”, ponieważ po pierwsze, wyszedł z założenia, że zakres jego obowiązków ograniczony jest normami europejskimi, a po drugie – ponieważ podelementy te są standardowe, powtarzalne i niezwiązane z projektem, zatem pominął je ze względu na ograniczenie ilości stron „Metodologii” wskazane w SIWZ. Ponadto przyznał, że w jego „Metodologii” brak opracowania dotyczącego jednego podelementu, składającego się na element „zarządzanie budżetem”, o którym mowa w pkt 15.1.i) SIWZ, tj. brak opracowania ilustrującego przepływy finansowe wynikające z realizacji obiektów z rozbiciem ceny ofertowej (strona 10 odwołania).

Na podstawie tak ustalonych okoliczności, Izba stwierdziła, co następuje:

1. Załączenie do oferty opracowania pt. „Metodologia realizacji projektu” było fakultatywnie-świadczy o tym fakt, że Zamawiający przewidział zero punktów w przypadku braku tego opracowania w ofercie. Zatem gdyby wykonawca do oferty nie załączył tego opracowania, nie byłoby podstaw odrzucenia oferty, a jedynie w kryterium „metodologia” oferta takiego wykonawcy otrzymałaby zero punktów. W konsekwencji powyższego, opracowanie to nie musiało również zawierać wszystkich elementów wskazanych przez Zamawiającego w pkt. 15.1.i) SIWZ (opisanych jako „oczekiwania”) – w takim jednak przypadku, zgodnie z punktacją opisaną w pkt 20.9.a SIWZ i zgodnie z odpowiedzią na pytanie nr 67 – wykonawca za „Metodologię” powinien otrzymać tylko 2 punkty.

2. Wyższą ilość punktów – 6 i 10 pkt – można było otrzymać wyłącznie w sytuacji, gdy w „Metodologii” ujęto wszystkie elementy z pkt. 15.1.i) SIWZ, a z nich wynikają wszystkie zagadnienia opisane w pkt. 20.9.a SIWZ – wynika to wprost z odpowiedzi Zamawiającego nr 66 i 67. „Pogłębiona metodologia”, za którą można było uzyskać maksymalną ilość punktów (10 pkt) powinna zawierać analizę projektu na poziomie podstawowym, zawierającą analizę formalną zagadnień wymaganych przez Zamawiającego i **wszystkie wymagane elementy, o których mowa w pkt 15.1.i) SIWZ** („powierzchowny opis”) oraz analizę

pogłębioną. Skoro Zamawiający, dla uzyskania 6 i 10 punktów wymagał wszystkich elementów z pkt 15.1.i) SIWZ, to opracowanie winno zawierać również wszystkie wymienione tam podelementy.

Wobec powyższych ustaleń, skoro Odwołujący sam przyznał, że jego opracowanie nie zawiera pełni wszystkich elementów, o których mowa w pkt 15.1 i) SIWZ, jego oferta nie mogła otrzymać maksymalnej ilości punktów w kryterium „metodologia”. Zasadniczo, zgodnie z ustaleniami Izby, wobec braku wszystkich podelementów opisanych w pkt. 15.1.i) SIWZ, Odwołujący powinien być otrzymać dwa punkty.

Odwołujący wskazywał, że nierówno potraktowano wykonawców w postępowaniu, argumentując, że jego „Metodologia” zmieściła się na 200 stronach wymaganych przez Zamawiającego w pkt. 15.1.i), natomiast „Metodologia” Przystępującego liczyła więcej stron, i dlatego powinna otrzymać tylko 2 punkty.

Izba nie podzieliła stanowiska Odwołującego – wymóg odnośnie ilości stron był wyłącznie wskazówką co do formy (i to w sensie „wyglądu”, a nie w znaczeniu „formy szczególnej”) dokumentu, a nie co do jej treści; wymogi co do treści Zamawiający opisał jako „elementy”, jednoznacznie je konkretyzując. W konsekwencji nie można podzielić poglądu Odwołującego, iż przekroczenie wskazanej ilości stron stanowi o nieadekwatności do przedmiotu zamówienia bądź o niespełnieniu wymogów z pkt 15.1.i) SIWZ. Trudno też znaleźć uzasadnienie dla stanowiska Odwołującego, który sporządzając „Metodologię” uznał, że wymóg co do formy jest bardziej istotny, niż wymóg co do treści (sam przyznał w odwołaniu, że pominął jeden podelement, który uznał za standardowy w celu dochowania wymogu co do ilości stron). Skład orzekający nie podzielił stanowiska Odwołującego, że opracowanie ilustrujące przepływy finansowe może być zastąpione przez wskazanie czasu wykonywania poszczególnych zadań – samo wskazanie czasu wykonywania zadań nie opisuje bowiem przepływów finansowych.

Nie można również podzielić poglądów Odwołującego, że opracowanie pt. „Metodologia” powinno być oceniane pod względem adekwatności do przedmiotu zamówienia, z pominięciem wymogów pkt 15.1.i) i 20.9 SIWZ – nieadekwatność do przedmiotu zamówienia skutkowałą jedynie przyznaniem 0 punktów w kwestionowanym kryterium (częściowa nieadekwatność – 2 pkt), natomiast Odwołujący aspirował – wnosząc rozpatrywane odwołanie – do uzyskania 10 punktów w tym kryterium. Zamawiający uznał za oczywiste – i nie wywołało to pytań na etapie wyjaśnień do SIWZ – iż „powierzchnowy opis” i „pogłębiona metodologia”, zawierające, zgodnie z odpowiedzią na pytanie nr 67, wszystkie elementy z pkt 15.1.i) SIWZ, automatycznie implikują adekwatność „Metodologii” do przedmiotu zamówienia. W celu uzyskania maksymalnej ilości punktów zatem Odwołujący powinien był, zgodnie z odpowiedzią na pytanie nr 67, sporządzić „pogłębioną metodologię”, która powinna zawierać analizę projektu na poziomie podstawowym, zawierającą analizę

formalną zagadnień wymaganych przez Zamawiającego i **wszystkie wymagane elementy, o których mowa w pkt 15.1.i) SIWZ** („powierzchowny opis”) oraz analizę pogłębioną. Skoro „Metodologia” Odwołującego nie zawierała wszystkich tych elementów wraz z wszystkimi podelementami, Odwołujący nie mógł otrzymać maksymalnej ilości punktów w kryterium „metodologia”.

Reasumując, skład orzekający nie stwierdził żadnego z wskazywanych przez Odwołującego naruszeń Prawa zamówień publicznych, i orzeczono jak w sentencji.

O kosztach orzeczono stosownie do wyniku postępowania odwoławczego na podstawie art. 191 ust. 6 i 7 Prawa zamówień publicznych.

Uwzględniono koszty zastępstwa Zamawiającego w wysokości 3 599,00 zł, zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 2 lit. b Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lipca 2007r. w sprawie wysokości oraz sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2007r., Nr 128, poz. 886 z późn. zm.).

Stosownie do art. 194 i 195 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655 z późn. zm.) na niniejszy wyrok w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych do Sądu Okręgowego **Warszawa – Praga**.

Przewodniczący:

.....

Członkowie:

.....

.....